

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileæ, [1619]

Menippi, Amphiloichi et Trophonii

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1433)

repugnantiibus, Equidem non ita valde ægrè fero.] ἐπι-
 κεραις αἰκολογική. Quid enim aded nobis iniuriæ.] ἐγ-
 μλωέα. Quod hoc pacto.] δὲ πρὸς τοὺς σοφοὺς φρονική. Ne
 meminerimus.] *Conclusio:* Satis enim supplicij tulit.]
Ab æquo. Gratulemur igitur.] *Clausula.*

MORTVORVM DIALOGI.

MENIPΠΟΥ, ΑΜΦΙ-
 λόγου καὶ Τροφῶνις.

MENIPPY, A
 philochi & Trophonij.

Erasmo Roterodamo interprete.

MENIPPVS.

Φῶ μὲν τοι, ὦ
 Τροφῶνι καὶ
 Αμφίλοχε, νε-
 κροὶ ὄντες, οὐκ

οἶδ', ὅπως ναῶν καταξίωθῃ-
 τε, καὶ μέντας δουεῖτε, καὶ
 οἱ μάταιοι ἢ ἀνθρώπων θε-
 οὺς ὑμᾶς ἠπαλάσσειν εἶνα.
 Τρο. τί οὖν ἡμεῖς αἴτιοι, εἰ
 ἢ ἀνοίας ἐκείνοι διαῶτα πει-
 ρὴ νεκρῶν δοξάζουσιν; Μέν.
 ἀπ' ἐκ ἀπ' ἐδόξαζον, εἰ μὴ ἴσῳ
 τας καὶ ὑμεῖς τοιαῦτα ἐτε-
 τήκατε, ὡς τὰ μένοντα πρὸς
 εἰδότης, καὶ πρὸς ἑμὲν συ-
 ναμφοῖ τοῖς ἔρωμφοῖς.

Os nimirum,
 a Trophoni de
 que b Amphio-
 loche, quū suis

mortui, tamē haud scio quō-
 nam modo c phanis estis do-
 nati, vateiq̄ credimini, ac
 stulti mortales deos esse vos
 arbitrantur. Τρο. Quid e-
 annobis igitur impudum,
 si per insciam illi de mor-
 tuis huiusmodi opinantur?
 ΜΕΝ. Atqui non ista fu-
 issent opinati, ni vos tū quum
 viueretis, eiusmodi quæ-
 dam portenta ostentassetis,

Tro. tanquam futurorum fuisse-
 eis præscij, quasiq̄ prædicere potuissetis si qui percontarentur.

Τρο. ὦ Μνήπιε, Ἀμφίλοχ' ὦ
 ἢ οὐτ' ἄν ἀλέη, ὅ, τι αὐτῷ
 ἀπικεῖται ἵππ' αὐτῷ. ἐγὼ
 δ' ἦρος εἰμι, καὶ μαντῶομαι,
 λέω τις λατρεύσει παρ' ἐμῆ. οὐ
 εἴ σοικας οὐκ ἐπιδημη-
 κῆσαι Λεβადία τὸ πρῶτα, ἄν
 οὐ γὰρ ἵππεις οὐ τόλεις. Μνή,
 τί φῆς; ἢ μὴ ἐς Λεβάδιαν
 γὰρ παρήλθω, καὶ ἐπαμύθη
 τοῖς ὀδόντας, γελώεις μάλα
 ἐν ταῖς χροῖν ἔχωρ, ἰσχυρῶ
 φω δὲ τὸ σαρμῆς ταπνοῦ ὄν-
 τος ἐς τὸ σπῆλαιον, ἐν ἄρ' ἰδν-
 υάμω. ἀδύνασ' ὅτι νεκρὸς εἶ,
 ὡσπερ ἡμᾶς, μόνῃ τὰ γουλέα
 εἰσφύρωρ, ἀλλὰ πῆς δ' μαν-
 τικῆς. τί δ' ἦρος εἶσιν; ἀγνοῶ
 γάρ. Τρο. ἐξ ἀνθρώπων τι καὶ
 θεοῦ σὺ θεῖον. Μνή. ὅ μὴ
 τε ἀνθρώπων δέηρ, ὡς φῆς,
 μήτε θεός, καὶ σωμα.
 φότερόν ὄν; νῦν οὐκ ποῦ
 σου τὸ θεοῦ. ἐκείνο ἡμίτο-
 μον ἀπὸ λέλυθε; Τρο. ἔγῃ,
 ὦ Μνήπιε, ἐν Βοιωτία.

Μνή.

admodum audio : neque Deus : verum pariter virunque.
 Ergo dimidia illa tui ac diuina pars, quo nunc recessit?
 TROPH. Reddit oracula, Menippe, in Boeotia.
 MEN.

TRO. Menippe, noue-
 rit Amphiloachus hic ipse
 pro sese respondendum es-
 se : caterum ego & Heros
 sum, vaticinor & si quis ad
 me descenderit. At tu vi-
 dere nunquam omnino Le-
 badiam adisse, neque e-
 nim alioqui ista non cre-
 deres. MEN. Quid ais?
 equidem nisi e Lebadiam
 fuisset profectus, ac lins-
 teis amictus, & offam et-
 iam ridicule manu gestans,
 per angustum adium in
 specum irrepissem, nequa-
 quam fieri potuisset ut te
 defunctum esse cognoscea-
 rem, perinde atque nos, sos
 laque prestigiatura reliquos
 antecellere. Sed age per
 ipsam diuimandi artem, quid
 tandem est Heros? neque
 enim intelligo. TROPH.
 Est quiddam partim ex ho-
 mine, partim ex Deo com-
 positum. MEN. Nempe
 quod neque sit homo, quem-

MARINORVM DIALOGI. 71

Μην δὲ οἶδα, ὃ Τροφῶνι, ὃ
 τι καὶ λέγεις. ὅτι μὲν ἔτι ὄν
 ἔστιν ἄνθρωπος, ἀνεβῶς ὄρω.

MEN. Haud intelligo quid
 dicat, Trophoni, nisi quod
 illud planè videat, te totum
 esse mortuum.

GILBERTI COGNATI.
 ANNOTATIONES.

Hic confutantur & damnantur deorum Gentilium ora-
 acula & responsa & fatidicę Mathematicorū artes,
 Astrologia iudiciaria, cuius vsus est, vt rerum euentus
 incerta tempora pronunciet. Hęc omnia Christo ex il-
 libata virgine nato passim in orbe terrarum obtinuisse,
 & tanquā ranæ in Seripho obmutuisse, testes sunt Au-
 gustin. de ciuit. Dei. Euseb. lib. 5. c. 1. & 8. lib. 7. c. 6. Plu-
 tarch. de orac.

a TROPHONI.] Tradunt autores, Trophonium virum
 quempiam fuisse supra modum gloria famelicum, exurctoque
 sibi subterraneo sano & domicilio in Lebadia Bœotia, oracula
 reddidisse, deinde vbi ille fame interisset, gentium quendam in
 id demigrasse, atque oracula reddere perrexisse. post superstitione
 mortalium plures oraculi causa, sacra scola amici, pla-
 centasque quas lemuribus & serpenibus obijcerent, gestan-
 tes, in id antrum dimississe sese, ac dies con plures fuisse commo-
 ratos, qui postea nunquam risere. Quę quidem fabula Eras-
 mus nosfer in centuria 7. Chilsiadis prima, Patrij Scoti puseo
 contulit. Sed enim Trophonij oraculi celebritas, & frequens a-
 pud scriptores mentio est, vt apud Ciceronem in Tusc. & de Na-
 tura deorum, Herodotum in Clis, Philostratum in Apollinis
 Tyanei vita, Pausaniam. Quod certe Lucianus nosfer hic, &
 a tibi videt. b Amphiloche.] Amphiloche, in Oropo Attice
 pro deo vates cultus, vt T. Ltuus in 5. lib Decad. 5. scribit. Tem-
 plumq; vetustum fontibus, riuusq; habuit, ad quod v sendum
 P. Aemylius victor prodijt. Meminit & Strabo & Pausanias,
 qui & eius aram Athenis describit. Item in Mallo Cilicia vrbo,

cuius oraculum Pausanias sua ipsius etate cetera omnia atq̄ superare. Thucydides lib. 2. Histor. Amphilocho scribit Amphiarai filium, post bellum Troianum cum domum reuersus esset, Argos exosum, domicilium condidisse in sinu Ambraciota urbem, quam de nomine prima urbis & suo Argos Amphilochoium appellauit. c. Phanis.] Templis. d. Heros.] Seruius potestates supernas existimauit corporibus sese humanis infundere, vnde procrearentur heroës, hoc est. semidei. Hi animas caelestes uidebantur gerere, sacrasque mentes, atque sub humana effigie in totius mundi commoda procreatos antiquitas existimauit. Hinc sunt qui eos $\delta\alpha\tau\acute{o}\ \tau\acute{o}\ \alpha\gamma\epsilon\tau\acute{o}$, hec est, à virtute nuncupatos dixerunt, quod scilicet virtute præditi essent. e. Lebadiam.] Lebadia oppidum est antiquum in Bœotia, teste Gell lib. 12. cap. 5. Bœotia autē Europæ regio, in qua Thebe ciuitas fuit, Athenis non cedens claritate. In Lebadia porro fuit Trophonij oraculum. Plutarch. in lib. de defectu Oraculorum. $\eta\ \epsilon\upsilon\ \lambda\epsilon\beta\alpha\delta\iota\alpha\ \eta\ \beta\omicron\iota\omega\tau\iota\alpha$. Apud Euseb. $\eta\ \alpha\epsilon\iota\ \Delta\iota\ \epsilon\beta\alpha\delta\iota\omega$. f. Offam.] Qui ex Trophonij anstro oracula sciscinabantur, nudi in adiu specus sedere soliti sunt. Gestabant autem placetas, quas Lemuribus occurrentibus obijcerent.

IOANNIS SAMBVCI
ANNOTATIONES.

$\text{Κατηγορηκός κ̄ ἀνασκαπτικός.}$

Amphilocho vati fanum positum, atq; Triphoni
Quidam miratur, stultitiamq; hominum.
Fatidicos ridet quosdam & responsa Menippus:
Idq; putat verè solius esse Dei.

Vos nimirum Trophoni. κατηγορία. Cùm sitis mortui.] ἐν τῷ κρηκορῶν. Quid san nobis.] δολογία. Atqui non ista fuissent opinari, in vos.] Causam in eos transfert. Nouerit Amphilocho.] δοῦναι εἰς. Cæterùm ego Heros sum,] $\text{ἀπὸ κείσεως ἰσὶς αὐτῶ.}$ At tu videre nunquã.] Ἐτίο,

Pro. Equidem nisi.] Solutio à signis, per assuevationem. Sed age per ipsam diuinandi artem.] *ἑρώτησις ὀρακῆ.* Est quidam partim.] *ἀπάντησις ὀρακῆ.* Nempe quod neq; sit homo.] *Repetitio ὀρον.* Quod nunc recessit.] *Interrogatio.* Reddit oracula.] *Responsio.* Haud intelligo quid dicas.] *Conclusio ἑρωτικῆ.*

ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΧΑ- ΜΕΡCΥΡΗΙ ΕΤ
 ερω^ω. Charaniti.

Iacobo Micyllo interprete.

MERCVRIVS.

Λ Ορισώμεθα ὃ πορθ-
 μῖν, ἢ δοκῆ, ὅποσα
 μοι ὀφέλεις ἴδω, ὅ-
 πας μὲν αὖτις ἔλθωμεν τι πε-
 ρὶ αὐτῶν. Χά. λορισώμεθα, ὃ
 Ερμῆ ἀμεινον ἦρ ὀείσαι περὶ
 αὐτῶν καὶ ἀπραγμούνερον.
 Ερ. ἀγκυραν ἰνταλαμφοῦ
 ἰκόμην ὡς τε δραχμῶν. Χά.
 ποτῶν λίγας. Ερ. ἐν τῶν Αἰ-
 δωνία, τῶν ὡς τε ἀνυδάς
 μιλῶ, καὶ προσητῆρα δύο ὅς
 βολῶν. Χά. τίθε ὡς τε δραχ-
 μῶν, καὶ ὀβολὸς δύο Ερ. καὶ ἀκί-
 σσαν ἴμερ ἦ ἰσίο ὡς τε ὀβολὸς
 ἐξ ὃ

R Ationem supputemus
^a poritur, si vide-
 tur, quantum mihi
 debeas iam, ne derud ali-
 quando de eo inter nos con-
 tendamus. CHAR. Sup-
 putemus, Mercuri. Satius e-
 nim est mature id agere, des-
 inde & minoris negocij.
 MERC.^b Anchoram, ut
 mandaras, comparavi tibi
 quinque drachmis. CHAR.
 Caro dicis. MER. At per
 Plutonem, quinque emi illam:
 & præterea lorum, quo
^c remum alligares, obolis

duobus. CHAR. Pone quinque drachmas, & obolos
 duos. MERC. Et pro refarciendo velo quinque obolos

εε 5 εεω